

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 32

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 ianuarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 497 din 2 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, precum și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
9. — Decizie privind constituirea Comitetului interministerial pentru organizarea, coordonarea și dezvoltarea proiectelor/programelor strategice de interes comun pentru România și Emiratele Arabe Unite	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.534/2022. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, privind aprobarea tarifelor de pilotaj aplicate de către Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați pentru pilotajul navelor maritime și fluviomaritime	7–10
3.306/2022. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului Natura 2000 ROSCI0382 Râul Târnava Mare între Coșea Mică și Mihalț	11
5. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 2.143/2015 privind aprobarea Manualului de procedură specifică pentru implementarea submăsurii 19.1 „Sprijin pregătitor” pentru elaborarea strategiilor de dezvoltare locală LEADER, cod manual M01-09.1, din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020	12
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Sentința civilă nr. 138 din 22 octombrie 2020 a Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 497

din 2 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, precum și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma în vigoare începând cu data de 18 iunie 2017, și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Virgil Filip în Dosarul nr. 1.286/319/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.481D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 27 octombrie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 noiembrie 2022, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 25 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.286/319/2018, **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma în vigoare începând cu data de 18 iunie 2017, și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de Virgil Filip într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat de Inspectoratul de Poliție al Județului Maramureș împotriva sentinței civile pronunțate de Judecătoria Târgu Lăpuș, prin care a fost admisă cererea de ordonanță președințială și s-a dispus restituirea autoutilitarelor aflate în proprietatea autorului excepției, confiscată prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției silvice seria CCS nr. 0292765 din 27 mai 2018.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate lasă loc arbitrarului, întrucât permit confiscarea unor bunuri de mare valoare, cum sunt mijloacele de transport, care nu sunt ale

contravenientului, deși terțul proprietar nu a știut că bunul urmează să fie folosit pentru comiterea unei fapte contravenționale. Susține că, din această perspectivă, sunt încălcate atât dispozițiile constituționale ale art. 44, cât și prevederile art. 1 referitoare la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reține că răspunderea contravențională este personală, astfel că sancțiunea contravențională poate fi aplicată numai celui care a comis o contravenție, iar nu terțului, care nu a avut cunoștință despre faptul că bunul său urmează să fie folosit la comiterea unei contravenții. Totodată, susține că dispunerea măsurii confiscării este dată în competența agentului constatator, aspect care nu oferă o garanție împotriva arbitrarului, în opinia autorului această măsură putând fi dispusă doar de către instanța de judecată.

5. **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal** apreciază că textele de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale invocate. În acest sens, reține că, deși măsura confiscării autovehiculului utilizat la săvârșirea contravenției este o limitare adusă dreptului de proprietate privată, această limitare este prevăzută de legislația în vigoare și urmărește un scop legitim, constând în înlăturarea unei stări de pericol, respectiv prevenirea săvârșirii unor fapte de aceeași natură. Reține, de asemenea, că această limitare este necesară atingerii scopului legitim menționat și este proporțională cu scopul urmărit, ținând cont, pe de o parte, de pragul valoric instituit prin prevederile art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010, care trebuie atins pentru a se putea dispune confiscarea autovehiculului, iar, pe de altă parte, de contextul actual din România referitor la tăierile ilegale de pădure. În acest sens, reține că este de notorietate faptul că, începând cu secolul al XX-lea, suprafața de teren acoperită de pădure a scăzut dramatic, devenind o problemă de interes național și european. Apreciază totodată că, deși măsura confiscării este dispusă de agentul constatator al fetei contravenționale, aceasta este supusă și controlului instanțelor de judecată, care statuează asupra legalității, temeiniciei și proporționalității măsurii prin raportare la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, ale Legii nr. 171/2010 și ale Codului penal, precum și la circumstanțele particulare ale fiecărei cauze.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma în vigoare începând cu data de 18 iunie 2017, și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 și ale art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

10. Întrucât confiscarea mijlocului de transport cu care s-a realizat transportul materialelor lemnoase s-a dispus prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției silvice seria CCS nr. 0292765 din 27 mai 2018, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 23 iulie 2010, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 15 iunie 2017. Totodată, având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autor prin notele scrise, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 19 alin. (13) și (14) din Legea nr. 171/2010, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017: „(13) *Mijlocul de transport cu care s-a realizat transportul de materiale lemnoase fără aviz de însoțire și/sau fără cod online sau offline, după caz, generat de aplicațiile SUMAL, pentru situațiile în care emiterea codului online sau offline este obligatorie, se confiscă, dacă valoarea materialelor lemnoase transportate depășește de 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior sau dacă se constată repetarea faptei în interval de 6 luni de la data constatării primei fapte. Evaluarea masei lemnoase se realizează conform prevederilor art. 22 alin. (7).*”

(14) *Confiscarea mijloacelor de transport cu care s-a realizat transportul materialelor lemnoase prevăzute la alin. (13) se realizează conform procedurilor reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către agenții constatatori prevăzuți la art. 24 alin. (1) lit. d), d¹) și e). În situația în care se constată o contravenție silvică de către celelalte categorii de agenți constatatori cu competență în constatarea faptelor care vizează transportul materialelor lemnoase decât cei prevăzuți la art. 24 alin. (1) lit. d), d¹) și e), contravenție care are ca măsură complementară confiscarea mijlocului de transport, se solicită, în regim de urgență, inspectoratului de poliție pe raza căruia a fost constatată contravenția nominalizarea unui agent constator, care, în echipă mixtă cu agentul constator care a constatat contravenția, să aplice sancțiunea principală și complementară.”;*

— Art. 5 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(3) *Sancțiunile contravenționale complementare sunt: a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;*”;

— Art. 24 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(1) *Persoana imputernicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constator va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal.*”;

— Art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(1) *Confiscarea se aduce la îndeplinire de organul care a dispus această măsură, în condițiile legii.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 44 alin. (1)—(9) privind dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiilor art. 1 referitoare la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 3 iunie 2019, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, sunt neconstituționale.

13. În motivarea soluției sale, la paragrafele 46—52 din decizia menționată anterior, Curtea a constatat că măsura confiscării constituie o priveră de proprietate, așadar o preluare completă și definitivă a unui bun, titularul dreptului asupra aceluși bun nemaiavând posibilitatea exercitării vreunui dintre atributele conferite de dreptul pe care îl avea în patrimoniul său, iar nu o limitare a dreptului de proprietate. Din această perspectivă, Curtea a verificat dacă ingerința în dreptul de proprietate este justificată, prin efectuarea unui „test” de proporționalitate în scopul stabilirii existenței unui corect echilibru între interesele în concurs. În concret, Curtea a analizat dacă priveră de proprietate, prin aplicarea obligatorie a sancțiunii contravenționale complementare a confiscării mijlocului de transport, în temeiul art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010, în lipsa reglementării unor criterii de individualizare a măsurii, are un scop legitim, este o măsură adecvată, este necesară și asigură un just echilibru între interesele în concurs.

14. Curtea a constatat că măsura confiscării mijloacelor de transport cu care s-a realizat transportul materialelor lemnoase care nu au proveniență legală, conform normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, este prevăzută de lege, fiind reglementată prin dispozițiile art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010, criticate în cauză. De asemenea, Curtea a reținut că, prin instituirea sancțiunii complementare a confiscării mijloacelor de transport cu care s-a realizat transportul materialelor lemnoase care nu au proveniență legală alături de sancțiunea contravențională principală a amenzii și sancțiunea

complementară a confiscării materialelor lemnoase, în ipoteza săvârșirii contravențiilor silvice referitoare la expedierea și/sau transportul materialelor lemnoase, legiuitorul a avut în vedere protecția fondului forestier național, în condițiile unei incidențe tot mai crescute a numărului de contravenții și infracțiuni în acest domeniu, legiuitorul urmărind prin aceasta prezervarea pădurii ca bun de interes public, pentru a recunoaște oricărei persoane dreptul la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, potrivit art. 35 din Constituție, din această perspectivă scopul urmărit de legiuitor având caracter legitim. Totodată, Curtea a constatat că sancțiunea contravențională complementară examinată este o măsură adecvată, fiind aptă să îndeplinească exigențele scopului legitim urmărit, și, de asemenea, necesară în vederea realizării scopului legitim urmărit, în condițiile în care însăși Constituția exclude protecția bunurilor folosite la săvârșirea unor fapte ilicite sau dobândite prin asemenea fapte, art. 44 alin. (9) statuând că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”.

15. Curtea a reținut însă că legea trebuie să reglementeze măsura confiscării în concordanță și cu celelalte dispoziții ale Constituției. Și din această perspectivă, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu reglementează criteriile de individualizare a sancțiunii complementare a confiscării mijloacelor de transport cu care s-a realizat transportul materialelor lemnoase ce nu au proveniență legală, prin raportare la natura și gravitatea faptei, respectiv condiția ca terțul proprietar al bunului confiscat să cunoască scopul folosirii bunului. Curtea a reținut că această din urmă condiție își află temei în respectarea principiului personalității sancțiunilor contravenționale, „confiscarea specială fiind o sancțiune preventivă cu caracter strict personal căreia nu i se aplică dispozițiile legii civile privitoare la solidaritate” (Tribunalul Suprem, Secția penală, Decizia nr. 697/1980). Așa încât Curtea a constatat că, dacă bunul confiscat nu este proprietatea contravenientului, iar terțul proprietar nu a cunoscut scopul folosirii lui, măsura confiscării astfel reglementată nu are caracter proporțional, aplicarea confiscării în atari condiții fiind echivalentă cu o expropriere faptică incompatibilă cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. În aceste condiții, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu asigură un just echilibru între exigențele generale ale comunității referitoare la protecția fondului forestier național și dreptul fundamental de proprietate al contravenientului, respectiv al terțului proprietar al bunului folosit în vederea săvârșirii contravenției, din această perspectivă fiind contrar atât dispozițiilor art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și prevederilor art. 44 alin. (8) din Legea fundamentală. În vederea realizării scopului ei legitim, măsura privativă de proprietate trebuie să păstreze un echilibru just între exigențele interesului general al comunității și apărarea drepturilor fundamentale ale individului, în condițiile în care proporționalitatea între mijloacele folosite și scopul vizat este impusă tocmai de necesitatea asigurării justului echilibru menționat.

17. Curtea a subliniat că își menține jurisprudența anterioară, potrivit căreia proprietatea privată poate constitui obiectul unor măsuri restrictive, cum sunt cele care vizează bunurile folosite sau rezultate din săvârșirea unor infracțiuni ori contravenții, iar faptul că bunurile confiscate nu aparțin contravenientului, ci unei terțe persoane, nu poate atrage ineficiența acestei măsuri sancționatorii, întrucât Constituția prevede în art. 44 alin. (9) că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”, fără a distinge după calitatea de proprietar sau detentor precar a contravenientului, însă doar în condițiile în care legiuitorul se

asigură că prin sancțiunea contravențională complementară astfel instituită nu sunt încălcate drepturile fundamentale ale cetățenilor, de care aceștia beneficiază potrivit principiului universalității, consacrat de art. 15 alin. (1) din Constituție.

18. Curtea a observat, în final, în paragraful 58 al Deciziei nr. 197 din 9 aprilie 2019, precitată, că, ulterior sesizării sale în cauza în care a pronunțat decizia menționată, dispozițiile art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010 au fost modificate prin art. 1 pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 15 iunie 2017, soluția legislativă criticată fiind completată în sensul că „*Mijlocul de transport cu care s-a realizat transportul de materiale lemnoase fără aviz de însoțire și/sau fără cod online sau offline, după caz, generat de aplicațiile SUMAL, pentru situațiile în care emiterea codului online sau offline este obligatorie, se confiscă, dacă valoarea materialelor lemnoase transportate depășește de 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior sau dacă se constată repetarea faptei în interval de 6 luni de la data constatării primei fapte. Evaluarea masei lemnoase se realizează conform prevederilor art. 22 alin. (7)*”. În aceste condiții, Curtea a observat că dispozițiile de lege în vigoare reglementează criteriile de individualizare a sancțiunii contravenționale complementare a confiscării mijloacelor de transport cu care s-a realizat transportul materialelor lemnoase care nu au proveniență legală.

19. Raportat la motivele de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, cât privește dispozițiile art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010, în forma modificată prin art. 1 pct. 52 din Legea nr. 134/2017, cu referire la condiția ca terțul proprietar al bunului confiscat să cunoască scopul folosirii bunului, Curtea observă că, după pronunțarea Deciziei nr. 197 din 9 aprilie 2019, precitată, legiuitorul nu a intervenit, potrivit art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Așa fiind, Curtea constată că autorul excepției, prin modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate, încearcă în fapt compensarea lipsei de diligență a legiuitorului, prin pronunțarea unei noi decizii de admitere.

20. Referitor la lipsa intervenției legiuitorului în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, instanța de control constituțional a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, având aceleași efecte pentru toate autoritățile publice și toate subiectele individuale de drept. Decizia prin care Curtea Constituțională, în exercitarea controlului concret, *a posteriori*, admite sesizarea de neconstituționalitate este obligatorie și produce efecte *erga omnes*, determinând obligația legiuitorului, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale. Termenul în care trebuie îndeplinită obligația constituțională este de 45 de zile, consecința nerespectării sale fiind încetarea efectelor juridice ale dispozițiilor din legile sau ordonanțele constatate ca fiind neconstituționale în vigoare la data efectuării controlului și suspendate de drept pe durata termenului constituțional.

21. Or, dată fiind natura omisiunii legislative relevată în prezenta cauză, Curtea constată că nu are competența de a complini acest viciu normativ, întrucât și-ar depăși atribuțiile legale, acționând în sfera exclusivă de competență a legiuitorului primar sau delegat. În consecință, ținând seama de dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și de cele ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*în România, respectarea [...] legilor este obligatorie*”, Curtea reține că legiuitorul are obligația de a reglementa, în sensul punerii de acord a prevederilor

declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, pasivitatea acestuia fiind de natură să determine apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragrafele 51, 56 și 57, Decizia nr. 163 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2020, și Decizia nr. 606 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 7 ianuarie 2021, paragrafele 15—17).

22. Pentru considerentele expuse anterior, Curtea urmează a respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017.

23. Cât privește critica referitoare la dispunerea măsurii confiscării de către agentul constatator, aspect care, în opinia autorului excepției, nu oferă garanții împotriva arbitrarului, Curtea reține că, analizând critici de neconstituționalitate similare, formulate cu privire la dispozițiile art. 5 alin. (3) lit. a) și ale art. 24 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin Decizia nr. 942 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 23 ianuarie 2013, instanța de control constituțional a constatat că investirea organelor de poliție cu aplicarea măsurii contravenționale complementare a confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții constituie opțiunea legiuitorului și are ca scop înlăturarea pericolului social pe care l-ar putea prezenta rămânerea acestora în posesia contravenientului până la o eventuală dispunere sau încuviințare a măsurii confiscării de către instanța de judecată. Curtea a reținut, totodată, că acela care a formulat o plângere contravențională nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de

judecată, în exercitarea rolului său activ, obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, contravențiile fiind calificate, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, drept „acuzății în materie penală”, aflate sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 505 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 1 august 2012). Curtea a reținut, totodată, că instanța de la Strasbourg, prin hotărârile din 23 octombrie 1995, 2 septembrie 1998, 16 noiembrie 2004, 18 iulie 2006 și 27 septembrie 2011, pronunțate în cauzele *Gradinger împotriva Austriei*, paragraful 42, *Kadubec împotriva Slovaciei*, paragraful 57, *Lauko împotriva Slovaciei*, paragraful 64, *Čanády împotriva Slovaciei*, paragraful 31, *Štefanec împotriva Republicii Cehe*, paragraful 26, *Menarini Diagnostics s.r.l. împotriva Italiei*, paragraful 58, a statuat că, „dacă încredințarea către autoritățile administrative a sarcinii de a constata și sancționa contravențiile nu este incompatibilă cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie subliniat totuși că este obligatoriu ca partea sancționată să poată sesiza un tribunal pentru a se pronunța asupra deciziei care a fost luată împotriva sa, tribunal care să ofere garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenție”. Or, prin Decizia nr. 942 din 13 noiembrie 2012, Curtea Constituțională a constatat că o atare obligație este respectată prin reglementarea dispozițiilor art. 34 alin. (1) [art. 31, în vigoare] din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

24. Așa încât, având în vedere considerentele anterior menționate, Curtea constată că dispozițiile art. 19 alin. (14) din Legea nr. 171/2010, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017, precum și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, și cu majoritate de voturi în ceea ce privește soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, precum și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (13) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, excepție ridicată de Virgil Filip în Dosarul nr. 1.286/319/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 19 alin. (14) din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, în forma modificată prin art. I pct. 52 din Legea nr. 134/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, precum și ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind constituirea Comitetului interministerial
pentru organizarea, coordonarea și dezvoltarea
proiectelor/programelor strategice de interes comun
pentru România și Emiratele Arabe Unite**

Având în vedere Adresa Cancelariei Prim-Ministrului nr. 79 din 9 ianuarie 2023, în temeiul art. 29 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se constituie Comitetul interministerial pentru organizarea, coordonarea și dezvoltarea proiectelor/programelor strategice de interes comun pentru România și Emiratele Arabe Unite, denumit în continuare *Comitetul*, organism cu caracter consultativ, fără personalitate juridică, având ca scop obținerea unor soluții cu impact larg, generatoare de rezultate pozitive pentru o arie cât mai extinsă de domenii.

(2) Componenta Comitetului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

(3) Comitetul este coordonat de ministrul cercetării, inovării și digitalizării.

(4) La ședințele Comitetului pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor entități de drept public sau privat, care desfășoară activități relevante în domeniu.

Art. 2. — Comitetul îndeplinește următoarele atribuții:

a) analizează, identifică, propune și clarifică oportunitățile de organizare, coordonare și dezvoltare a proiectelor/programelor strategice de interes comun în relația bilaterală România—Emiratele Arabe Unite;

b) identifică și analizează cadrul normativ aplicabil și formulează propuneri de acte normative în domeniu;

c) poate solicita date și informații din partea autorităților și instituțiilor publice cu activități relevante în domeniu;

d) asigură informarea permanentă a prim-ministrului în legătură cu activitatea și rezultatele obținute.

Art. 3. — (1) Secretariatul Comitetului este asigurat de cabinetul consilierului de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, membru în cadrul acestui organism.

(2) Comitetul se reunește în ședințe lunare sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea coordonatorului sau a oricărui membru, prin grija secretariatului.

(3) Comitetul își desfășoară activitatea potrivit regulamentului de organizare și funcționare, aprobat în prima ședință de lucru.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 11 ianuarie 2023.

Nr. 9.

ANEXĂ**COMPONENTA****Comitetului interministerial pentru organizarea, coordonarea și dezvoltarea
proiectelor/programelor strategice de interes comun pentru România și Emiratele Arabe Unite**

1. Sebastian-Ioan Burduja — ministrul cercetării, inovării și digitalizării, coordonator;
2. Sorin Mihai Grindeanu — viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii;
3. Virgil-Daniel Popescu — ministrul energiei;
4. Petre Daea — ministrul agriculturii și dezvoltării rurale;
5. Adrian Căciu — ministrul finanțelor;
6. Gheorghită Agafiței — consilier de stat, Cancelaria Prim-Ministrului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea tarifelor de pilotaj aplicate de către Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați pentru pilotajul navelor maritime și fluviomaritime

Având în vedere prevederile Convenției despre regimul navigației pe Dunăre, semnată la Belgrad la 18 august 1948, ratificată prin Decretul nr. 298/1948,
având în vedere Avizul Consiliului Concurenței — Consiliului de supraveghere din domeniul transportului naval întrunit în ședința din data de 19.10.2022,

în temeiul art. 51 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tarifele de pilotaj aplicate de către Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați pentru pilotajul navelor maritime și fluviomaritime pe sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și Brăila, manevrele de intrare/ieșire în/din porturile Sulina, Tulcea, Galați și Brăila, precum și pilotajul în aceste porturi, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Tarifele prevăzute la art. 1 se stabilesc în dolari SUA (USD) și sunt valabile până la data de 31 decembrie 2023.

Art. 3. — Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,

Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

București, 30 decembrie 2022.
Nr. 2.534.

ANEXĂ

TARIFELE DE PILOTAJ aplicate de către Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați pentru pilotajul navelor maritime și fluviomaritime pe sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și Brăila, manevrele de intrare/ieșire în/din porturile Sulina, Tulcea, Galați și Brăila, precum și pilotajul în aceste porturi

A. Pilotaj de manevră

I. Pilotarea navelor la sosirea sau plecarea în/din portul Sulina (trecerea Barei Sulina):

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	478 USD
Nave de la 101 la 5.000 TRB	473 USD + (TRB x 0,050 USD)
Nave de 5.001 la 10.000 TRB	483 USD + (TRB x 0,049 USD)
Nave de 10.001 la 30.000 TRB	493 USD + (TRB x 0,048 USD)
Nave peste 30.001 TRB	523 USD + (TRB x 0,047 USD)

II. Pilotarea navelor la manevra de acostare sau plecare în/din portul Sulina, precum și pentru efectuarea manevrei de bunker în zona Mm 60-61, fără îmbarcare/debarcare pilot:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	30 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	27 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	87 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	174 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	314 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	344 USD + (TRB x 0,026 USD)

III. Pilotarea navelor la manevră de mutare de la o dană la alta în portul Sulina:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	30 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	27 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	87 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	174 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	314 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	344 USD + (TRB x 0,026 USD)

IV. Pilotarea navelor la manevra de acostare sau plecare în/din portul Tulcea, manevra de acostare în porturile Galați, Brăila, preluarea navelor la intrarea în zona în care pilotajul devine obligatoriu, respectiv la km 175 (Mm 94), când nava vine de pe linia de sus — din amonte:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	245 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	242 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	302 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	389 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	529 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	559 USD + (TRB x 0,026 USD)

V. Pilotarea navelor la manevra de preluare a acestora la intrarea în zona în care pilotajul devine obligatoriu, respectiv la Mm 44, când nava vine de pe Brațul Chilia—Canalul Băstroe:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	356 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	353 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	413 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	500 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	640 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	670 USD + (TRB x 0,026 USD)

VI. Pilotarea navelor la manevra de acostare la Mm 60 sau plecare de la Mm 60, cu îmbarcare/debarcare pilot:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	783 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	780 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	840 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	927 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	1.067 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	1.097 USD + (TRB x 0,026 USD)

VII. Pilotarea navelor la manevra de preluare a acestora din zona portului Reni:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	675 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	672 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	732 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	819 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	959 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	989 USD + (TRB x 0,026 USD)

VIII. Pilotarea navelor la manevra de preluare a acestora din zona portului Giurgiulești:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	568 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	565 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	625 USD + (TRB x 0,029 USD)

TRB	Tarif
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	712 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	852 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	882 USD + (TRB x 0,026 USD)

IX. Pilotarea navelor la manevra de plecare din porturile Galați și Brăila:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	260 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	257 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	317 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	404 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	544 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	574 USD + (TRB x 0,026 USD)

X. Pilotarea navelor la manevra din dană în dană, din dană în radă (zona de ancoraj), din radă (zona de ancoraj) în dană sau între zonele de ancoraj, în porturile Brăila, Galați, Tulcea:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	475 USD
Nave de la 101 la 2.000 TRB	472 USD + (TRB x 0,030 USD)
Nave de la 2.001 la 5.000 TRB	532 USD + (TRB x 0,029 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	619 USD + (TRB x 0,028 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	759 USD + (TRB x 0,027 USD)
Nave peste 30.001 TRB	789 USD + (TRB x 0,026 USD)

B. Pilotaj de linie

Prestația privind pilotajul navelor pe Dunărea Maritimă din portul Sulina până la km 175 (și retur) sau între porturi/poziții intermediare (Tulcea, Reni, Giurgiulești, Galați, Brăila etc.) se aplică proporțional cu distanța parcursă:

Pilotarea navelor pe Dunărea Maritimă pe relația Sulina — km 175 (Mm 94), km 175 (Mm 94) — Sulina:

TRB	Tarif
Nave până la 100 TRB	450 USD
Nave de la 101 la 1.000 TRB	445 USD + (TRB x 0,060 USD)
Nave de la 1.001 la 5.000 TRB	455 USD + (TRB x 0,050 USD)
Nave de la 5.001 la 10.000 TRB	480 USD + (TRB x 0,045 USD)
Nave de la 10.001 la 30.000 TRB	530 USD + (TRB x 0,040 USD)
Nave peste 30.001 TRB	680 USD + (TRB x 0,035 USD)

C. Folosirea pilotinelor pentru debarcarea piloților în situația în care navele rămân la ancoră în zona porturilor Sulina, Tulcea, Mm 60, Reni, Giurgiulești, Galați, Brăila sau pentru navele care ies din zona în care pilotajul este obligatoriu, respectiv Mm 44, km 175 (Mm 94), precum și cazul în care comanda pentru pilotaj este anulată de către agentul sau comandantul navei după ora la care s-a comandat începerea prestației:

Debarcare pilot	Tarif
Bara Sulina	448 USD
Tulcea	163 USD
Galați, Brăila și în zona km 175	215 USD
Galați, Brăila și Tulcea manevre în porturi din dană — dană sau radă	430 USD
Mm 44	326 USD
Giurgiulești	538 USD
Reni	645 USD
Mm 60	753 USD

D. În cazul în care pilotul așteaptă la bordul pilotinei îmbarcarea la bordul navei pentru care s-a solicitat prestarea serviciului de pilotaj:

Prestație	Tarif
Bara Sulina	252 USD/oră
Portul Tulcea, Mm 44	191 USD/oră
Porturile Reni, Giurgiulești, Mm 60, Brăila, Galați și km 175	243 USD/oră

E. Disponibilizarea pilotului la bordul navei maritime, fără a efectua prestația, se tarifează cu 28 USD/oră.

NOTE:

I. Pentru prestațiile efectuate în zilele de sâmbătă, duminică și sărbători legale, tarifele se majorează cu 10% (de vineri ora 18.00 până luni ora 6.00 sau similar).

II. Pentru prestațiile efectuate la nave cu mărfuri periculoase la bord, tarifele se majorează cu 15%.

III. Pentru prestațiile efectuate la nave/părți de navă fără motorul principal în funcțiune sau care nu sunt dotate cu motor, tariful se majorează cu 100%.

IV. Pentru manevrele efectuate „pe parâmbă” tariful se reduce cu 50%.

V. Situațiile în care se tarifează prezența pilotului la bordul navei, fără a efectua prestația:

1. nava navighează aval pentru ieșire la Marea Neagră, timp în care Bara Sulina se declară impracticabilă. Există posibilitatea ca nava să poată ancora într-o zonă în care este permisă debarcarea pilotului, dar nu se dorește acest lucru de către comandantul sau agentul navei;

2. nava navighează aval pentru ieșirea la Marea Neagră timp în care condițiile hidrometeorologice la Bara Sulina devin nefavorabile pentru debarcarea pilotului. La solicitările agentului navei, conducerea Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați aprobă ieșirea navei la Marea Neagră cu pilotul la bordul ei și debarcarea acestuia în primul port românesc sau străin, urmând ca returnul în portul de îmbarcare al pilotului să fie pe cheltuiala navei — se va aplica tariful pilot disponibil la bordul navei din momentul trecerii Barei Sulina până când pilotul este debarcat în primul port (românesc sau străin);

3. cu toate că Bara Sulina este deja declarată impracticabilă, navele pleacă din terțe porturi având destinația Marea Neagră, indiferent dacă există sau nu posibilitatea ancorării navei într-o zonă în care este permisă debarcarea pilotului;

4. dacă în momentul în care se solicită efectuarea voiajului amonte/aval există deja fenomenul de ceață în locația de unde pleacă nava, se calculează pilot disponibil la bordul navei;

5. din cauza unor prevederi legislative, navigația pe timpul nopții în aval de Mm 44 (pentru toate navele) și amonte după Mm 35 (doar pentru navele care transportă mărfuri periculoase) este interzisă;

6. dacă agentul navei comandă prezența piloților la Mm 44, Reni, Giurgiulești, Mm 61 sau km 175 (Mm 94), dar navele ce trebuiau pilotate nu ajung în zonă la ora solicitată de agent, piloții așteaptă în pilotină sosirea navei, caz în care se tarifează pilot disponibil la bordul navei și suplimentar prestația pilotinei (aplicându-se cumulativ tarifele prevăzute la lit. D și E);

7. dacă prestația este anulată, tariful de pilot disponibil la bord se va aplica din momentul plecării salupeii până la întoarcerea acesteia în port;

8. nava este oprită din voiaj pentru efectuarea controlului de intrare/ieșire din țară;

9. nava nu este gata de plecare la ora comandată de agentul navei;

10. nava are defecțiuni la diverse instalații ce nu îi permit continuarea navigației;

11. nava este oprită de către organele de căpitănie pentru cercetarea unor evenimente în care a fost implicată;

12. hotărârea comandantului navei de a nu mai naviga, cu reținerea pilotului la bordul navei.

VI. Situațiile în care nu se tarifează prezența pilotului la bordul navei, fără a efectua prestația:

1. nava navighează aval pentru ieșire la Marea Neagră timp în care Bara Sulina se declară impracticabilă. Nu există posibilitatea ca nava să ancoreze într-o zonă în care este permisă debarcarea pilotului fără ca acest fapt să presupună întoarcerea sau abaterea navei de la traseul avut;

2. În timpul efectuării voiajului amonte/aval apare fenomenul de ceață și este necesară staționarea navei la ancoră;

3. Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, Autoritatea Navală Română, Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime” — S.A. Galați închid navigația pe anumite sectoare ale Dunării maritime și/sau ale Canalului Sulina (Ziua Marinei, efectuare transport special, eveniment de navigație al unei terțe nave etc.), precum și în cazurile în care nava este blocată în gheață și nu poate ajunge la destinație sau la o zonă în care este permisă debarcarea pilotului;

4. nava staționează într-o zonă în care nu este permisă debarcarea pilotului și nu există posibilitatea ajungerii la o zonă în care debarcarea pilotului este permisă fără a presupune întoarcerea sau abaterea navei de la traseul ei, excepție făcând situațiile prezentate mai sus.

VII. Alte instrucțiuni de aplicare:

1. pentru prestațiile efectuate cu nave legate solidar (la braț) se va calcula o singură prestație cu valoarea însumată a TRB-ului celor două nave și va fi desemnat un singur pilot;

2. pentru prestațiile efectuate cu pilotinele la transporturile speciale (ansambluri de nave legate) se va calcula o singură cursă dus-întors a pilotinei;

3. calculul prestației de pilotaj pentru pilot disponibil la bord se efectuează la timpul efectiv prestat;

4. calcularea tarifelor de pilotaj de linie se va efectua proporțional cu distanța parcursă, considerând poziția porturilor după cum urmează:

a) Sulina la Mm 0;

b) Tulcea la Mm 39;

c) Reni la Mm 69;

d) Giurgiulești la Mm 72;

e) Galați la Mm 81;

f) Brăila la km 170 (Mm 92);

5. folosirea pilotinelor pentru îmbarcarea-debarcarea piloților nu va fi facturată separat, contravaloarea acestora fiind cuprinsă în tarife. Pilotinele se tarifează separat doar pentru debarcarea piloților în situația în care navele rămân la ancoră în zona porturilor Sulina, Tulcea, Mm 60, Reni, Giurgiulești, Galați, Brăila sau pentru navele care ies din zona în care pilotajul este obligatoriu, respectiv Mm 44, km 175, precum și cazul în care comanda pentru pilotaj este anulată de către agentul sau comandantul navei după ora la care s-a comandat începerea prestației.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN
privind aprobarea Planului de management
al sitului Natura 2000 ROSCI0382 Râul Târnava Mare
între Copșa Mică și Mihalț

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGB/105.436 din 7.12.2022 al Direcției generale biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate nr. 2.627 din 31.05.2022, Decizia etapei de încadrare nr. 5.797 din 29.04.2021, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Alba în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare, Avizul Ministerului Culturii nr. 208/ANP/2022, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 133.524 din 26.10.2022, Adresa Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației nr. 114.332 din 7.10.2022,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0382 Râul Târnava Mare între Copșa Mică și Mihalț, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 28 decembrie 2022.
Nr. 3.306.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru abrogarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 2.143/2015 privind aprobarea Manualului de procedură specifică pentru implementarea submăsurii 19.1 „Sprijin pregătitor” pentru elaborarea strategiilor de dezvoltare locală LEADER, cod manual M01-09.1, din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 18.271 din 23.12.2022 al Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, în baza prevederilor:

— art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015, cu modificările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 din 17 decembrie 2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu completările ulterioare;

— Acordului de delegare a sarcinilor privind implementarea unor măsuri din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, susținute financiar de la Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și bugetul de stat, încheiat între Autoritatea de Management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală și Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale nr. 78.061/6.960/2015;

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 — PNDR 2014—2020, aprobat conform Deciziei de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C (2015)3.508 din 26 mai 2015, cu modificările ulterioare;

— art. 31 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 2.143/2015 privind aprobarea Manualului de procedură specifică pentru implementarea submăsurii 19.1 „Sprijin pregătitor” pentru elaborarea strategiilor de dezvoltare locală LEADER, cod manual M01-09.1, din cadrul Programului

Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 și 795 bis din 27 octombrie 2015, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 6 ianuarie 2023.

Nr. 5.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 138**Ședința publică din 22 octombrie 2020**

Dosar nr. 310/33/2020

Instanța constituită din:

Președinte — Monica Diaconescu

Grefier — Iuliu Traian Crișan

Pe rol soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamanta Xxxxxxx Xxxxx Xxxxx în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Sănătății, având ca obiect anulare acte administrativ cu caracter normativ — OMS nr. 119/2014.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în Încheierea de ședință din data de 8 octombrie 2020, când a fost amânată pronunțarea pentru data de 22 octombrie 2020.

La data de 19 octombrie 2020 reclamanta a depus concluzii scrise.

CURTEA,

prin Cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj cu nr. 310/33/2020, reclamanta Xxxxxxx Xxxxx Xxxxx a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Sănătății, anularea art. 1 alin. 1 lit. b și art. 20 alin. 1 din anexa nr. 1 a Ordinului Ministerului Sănătății nr. 119/04.02.2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, publicat în Monitorul Oficial nr. 127 din 21.02.2014, întrucât această reglementare este nelegală în raport cu HG nr. 349/21.04.2005 privind depozitarea deșeurilor, act normativ cu valoare superioară, ce transpune în plan național Directiva 1999/31/CE privind depozitarea deșeurilor și publicarea hotărârii judecătorești în Monitorul Oficial al României, Partea I, în baza art. 23 din Legea nr. 554/2004.

În motivarea cererii, arată reclamanta, cu privire la îndeplinirea procedurii prealabile, că a comunicat, la data de 23.01.2020, pârâțului, prin fax, la numărul de telefon indicat pe pagina de internet a Ministerului Sănătății, plângerea prealabilă prin care a cerut revocarea sau modificarea parțială a ordinului contestat, dar nu a primit niciun răspuns la această plângere.

În ceea ce privește calitatea procesuală, aceasta este justificată prin prisma dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 554/2004, art. 35 din Constituția României, art. 5 din OUG nr. 195/2005.

Arată reclamanta că, din dispozițiile art. 5 lit. d din OUG nr. 195/2005, așa cum au fost interpretate și de Curtea de Apel Cluj prin Decizia civilă nr. 182 din 28.01.2016, rezultă că încălcarea normelor privitoare la protecția mediului, inclusiv în materia actelor administrative normative, poate fi dedusă controlului judecătoresc de către orice persoană, independent de vătămarea unui drept subiectiv sau de producerea efectivă a unui prejudiciu.

Pe fondul acțiunii în anulare, arată reclamanta că, prin normele adoptate prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 119/04.03.2014, s-au instituit următoarele reglementări:

1) la art. 1 alin. 1 lit. b) s-a definit noțiunea de zonă de locuit (care intră în conținutul teritoriului protejat prin distanțele minime de protecție sanitară) ca reprezentând zona constituită ca o grupare funcțională de loturi și parcele de teren delimitate teritorial pe care predomină clădiri cu locuințe având ca parametru de măsură densitatea medie de locuire;

2) la art. 20 alin. 1 s-a prevăzut posibilitatea reducerii distanțelor minime de protecție sanitară stabilite la art. 11 alin. 1 din aceleași norme, pe baza unor studii de impact asupra sănătății publice.

Aceste reglementări, aplicabile pentru toate obiectivele enumerate la art. 11 alin. 1 din aceste norme, inclusiv pentru depozitele de deșeuri, au fost adoptate în mod nelegal, deoarece ele încalcă dispozițiile din anexa nr. 2 pct. 1.1.2.1.2 la HG nr. 349/21.04.2005 privind depozitarea deșeurilor.

Dispozițiile art. 13 și 81 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 stabilesc obligația Ordinului Ministerului Sănătății nr. 119/2014 de a respecta întocmai actele normative cu forță juridică superioară adoptate anterior, respectiv HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor.

În plus, în materia protecției mediului, art. 35 din Constituție instituie obligația statului de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept, cadru legislativ care trebuie să respecte ierarhia normelor juridice.

Din comparația reglementărilor cuprinse în HG nr. 349/2005 și, respectiv, OMS nr. 119/2014 se constată că Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin OMS nr. 119/2014, sunt contrare actului normativ cu forță juridică superioară, HG nr. 349/2005, pe care trebuia să îl respecte întocmai.

Astfel, potrivit HG nr. 349/2005, distanța de protecție trebuie să fie de cel puțin 1.000 m față de orice construcție individuală cu destinația de locuință, iar, potrivit normelor aprobate prin OMS nr. 119/2014, distanța de protecție trebuie să fie de cel puțin 1.000 m față de zona constituită ca o grupare funcțională de loturi și parcele de teren delimitate teritorial pe care predomină clădiri cu locuințe având ca parametru de măsură densitatea medie de locuire.

Apreciază reclamanta că OMS nr. 119/2014 restrânge în mod nelegal standardul de protecție prevăzut în cuprinsul HG nr. 349/2005, deși era obligatorie respectarea întocmai a acestor restricții în raport cu fiecare locuință individuală.

De asemenea, potrivit HG nr. 349/2005, distanța minimă de protecție de 1.000 m nu poate fi redusă în nicio împrejurare, pe când normele aprobate prin OMS nr. 119/2014 permit reducerea distanței minime de protecție de 1.000 m pe baza unor studii de impact asupra sănătății publice.

Arată reclamanta că HG nr. 349/2005 impune obligația respectării distanței minime de 1.000 m între zonele de locuit și corpul depozitelor de deșeuri ca un standard minim și imperativ, menit să minimalizeze orice risc asupra exercitării dreptului constituțional la un mediu sănătos și echilibrat ecologic.

Practic, actul normativ special în materia depozitelor de deșeuri, HG nr. 349/2005, prezumă existența unui risc asupra sănătății în cazul locuirii la mai puțin de 1.000 m de corpul depozitului, iar această prezumție nu cunoaște excepții. În contradicție cu HG nr. 349/2005, Normele de igienă și sănătate

publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin OMS nr. 119/2014, prevăd în mod nelegal posibilitatea de a reduce distanța minimă de protecție sub 1.000 m.

În anul 2017, HG nr. 942/2017 privind aprobarea Planului național de gestionare a deșeurilor a confirmat regula celor 1.000 m și, în egală măsură, a confirmat lipsa oricărei excepții. Astfel, potrivit tabelului III-32: criteriile minime pentru alegerea amplasamentelor, se prevede distanța minimă până la așezările urbane de 1.000 m.

În al doilea rând, HG nr. 349/2005 indică faptul că orice construcție individuală se ia în considerare separat și impune, astfel, regula respectării distanței de 1.000 m și față de fiecare construcție cu destinația de locuință, indiferent dacă îndeplinește sau nu cerința densității medii de locuire.

O astfel de cerință este firească atât timp cât viața și sănătatea fiecărui om sunt importante, iar depozitele de deșeurii, prin noxele și pulberile pe care le emit, pot produce riscuri și prejudicii semnificative asupra oamenilor. Practic, în materia protecției vieții și sănătății oamenilor, HG nr. 349/2005 nu are în vedere o analiză a numărului de case, o analiză a numărului de vieți omenești și o punere în balanță cantitativă a intereselor. Dacă putem identifica o singură casă la o distanță mai mică de 1.000 m de marginea amplasamentului unui depozit de deșeurii, atunci condiția imperativă impusă de HG nr. 349/2005 nu este respectată.

În mod contrar, în Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin OMS nr. 119/2014, zona de locuit este definită ca o grupare funcțională de loturi și parcele de teren delimitate teritorial pe care predomină clădiri cu locuințe având ca parametru de măsură densitatea medie de locuire. OMS nr. 119/2014 permite astfel ca, într-un caz concret, construcțiile individuale să nu fie luate în considerare la analiza legalității stabilirii amplasamentului unui depozit de deșeurii. În același sens, zone de locuit ce nu ating parametrul de măsură necesar al densității medii de locuire pot fi, la fel, ignorate.

Mai susține reclamanta că adoptarea ordinului contestat, cu încălcarea principiului ierarhiei actelor normative, pune în discuție și respectarea de către statul român a obligației pozitive de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea dreptului constituțional la un mediu sănătos și echilibrat ecologic [art. 35 alin. (2) din Constituție]. Acest cadru legislativ trebuie să fie caracterizat prin coerență și trebuie să respecte ierarhia normelor juridice.

În concluzie, arată reclamanta, în cazul depozitelor de deșeurii, în mod nelegal, art. 1 alin. 1 lit. d) și art. 20 alin. 1 din Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin OMS nr. 119/2014, permit ca:

1) distanța minimă de protecție sanitară dintre zonele de locuit și perimetrul depozitului să fie sub 1.000 m, contrar regulii imperative impuse de pct. 1.1.2.1.2 din anexa nr. 2 la HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor;

2) construcțiile individuale să nu fie luate în considerare la analiza legalității stabilirii amplasamentului unui depozit de deșeurii, contrar regulii imperative impuse de pct. 1.1.2.1.2 din anexa nr. 2 la HG nr. 349/2005;

3) zonele de locuit ce nu ating parametrul densității medii de locuire să nu fie luate în considerare la analiza legalității stabilirii amplasamentului unui depozit de deșeurii, contrar regulii imperative impuse de pct. 1.1.2.1.2 din anexa nr. 2 la HG nr. 349/2005.

Pârâtul Ministerul Sănătății a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii formulate ca nefondate (filele 57—60 dosar).

Examinând cererea, prin prisma motivelor invocate și a apărărilor formulate prin întâmpinare, Curtea constată următoarele:

Curtea constată, în acord cu cele susținute de către reclamantă, că sunt relevante în soluționarea litigiului dispozițiile art. 13 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care:

a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune;

c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.

De asemenea, în acord cu dispozițiile art. 81 din același act normativ, la elaborarea proiectului de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

Prin urmare, în acord cu dispozițiile legale anterior citate, este necesar ca, în elaborarea de ordine, să se respecte actele juridice normative cu forță juridică superioară adoptate anterior.

În acest context, Curtea constată că reclamanta critică dispozițiile art. 1 alin. 1 lit. b din anexa nr. 1 la Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin OMS nr. 119/2014, potrivit cărora zona de locuit este definită ca fiind zona construită ca o grupare funcțională de loturi și parcele de teren delimitate teritorial pe care predomină clădiri cu locuințe având ca parametru de măsură densitatea medie de locuire, precum și cele ale art. 20 alin. 1 din același act normativ, potrivit cărora distanțele prevăzute la art. 11 alin. 1 pot fi modificate doar pe baza studiilor de impact asupra sănătății publice elaborate de persoane fizice și juridice specializate, certificate conform metodologiei de efectuare a studiilor de impact asupra sănătății, aprobată de către ministrul sănătății, susținând că acestea contravin dispozițiilor HG nr. 349/2005, act normativ cu forță juridică superioară.

În ceea ce privește definirea zonei de locuit, reclamanta o critică din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 1.1.2.1.2 din anexa nr. 2 la HG nr. 349/2005, potrivit cărora, printre cerințele generale de amplasare și proiectare a unui depozit, se prevede poziționarea față de zonele de locuit existente sau planificate: distanța de protecție față de corpul depozitului trebuie să fie de cel puțin 1.000 m pentru depozitele de deșeurii nepericuloase și periculoase; construcțiile individuale vor fi luate în considerare separat.

Or, analizând cele două texte legale, Curtea nu constată nicio încălcare a dispozițiilor HG nr. 349/2005 din perspectiva definirii zonei de locuit. Mai mult decât atât, în condițiile în care zona de locuit este definită ca fiind zona constituită ca o grupare funcțională de loturi și parcele de teren delimitate teritorial pe care predomină clădiri cu locuințe având ca parametru de măsură densitatea medie de locuire, distanța de protecție față de clădirea cu locuințe aflată în zona de locuit este cel puțin de 1.000 de metri, în condițiile în care clădirea respectivă ar fi amplasată chiar la marginea lotului de teren.

Pe de altă parte, dacă se consideră de către reclamantă că definirea zonei de locuit, prin raportare la densitatea medie de locuire, este nelegală, distanța de protecție trebuind să fie asigurată și în condițiile existenței unei singure case de locuit, Curtea constată, în acord cu cele susținute și prin întâmpinare, că această situație nu poate exista în mod legal, neputându-se imagina construirea unei locuințe în afara zonei de locuit. Este

evident că legiuitorul a avut în vedere poziționarea depozitelor de deșuri față de zonele de locuit conforme planului de urbanism general și planului de urbanism zonal, toate construcțiile edificate trebuind să se încadreze în planurile de urbanism.

În ceea ce privește dispozițiile art. 20 alin. 2 din Ordinul OMS nr. 119/2014, contestate, Curtea reține că acestea sunt nelegale, din următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 11 alin. 1 din anexa nr. 1 la Ordinul OMS nr. 119/2014, distanțele minime de protecție sanitară între teritoriile protejate și perimetrul unităților care produc disconfort și riscuri asupra sănătății populației sunt următoarele: 38. Depozite controlate de deșuri periculoase și nepericuloase: 1.000 m.

În continuare, dispozițiile art. 20 alin. 1 prevăd că distanțele prevăzute la art. 11 alin. 1 pot fi modificate doar pe baza studiilor de impact asupra sănătății publice elaborate de persoane fizice și juridice specializate, certificate conform metodologiei de efectuare a studiilor de impact asupra sănătății, aprobată de către ministrul sănătății.

Rezultă din aceste dispoziții legale că, pe baza studiului de impact asupra sănătății publice, poate fi modificată distanța minimă de protecție sanitară de 1.000 m atât în sensul majorării acesteia, dar și în sensul reducerii sale.

Or, astfel cum corect susține și reclamanta, Curtea constată că dispozițiile HG nr. 349/2005, act normativ cu putere superioară, nu permit reducerea distanței minime de 1.000 m, dispozițiile art. 1.1.2.1.2 din anexa nr. 2 reglementând în termeni categorici faptul că verificarea amplasamentului unui depozit ține seama de: poziționarea față de zonele de locuit existente sau planificate; distanța de protecție față de corpul depozitului trebuie să fie de cel puțin 1.000 m pentru depozitele de deșuri nepericuloase și periculoase; construcțiile individuale vor fi luate în considerare separat.

Acest act normativ nu conține nicio reglementare prin care să se permită modificarea distanței minime de protecție de 1.000 m, în sensul reducerii sale, astfel cum permit dispozițiile art. 20 alin. 1 din OMS nr. 119/2014.

Nefiind în prezența unei hotărâri definitive, aceasta fiind susceptibilă de calea de atac a recursului, Curtea constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 23 pentru a dispune publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECIDE:

Admite în parte cererea formulată de reclamanta Xxxxxxx Xxxxx Xxxxx, identificată cu CNP xxxxxxxxxxxxxx, având C.I. seria XX nr. XXXXXX, domiciliată în municipiul Xxx, str. Xxxx, județul Xxxx, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Sănătății, cu sediul în București, str. Cristian Popișteanu nr. 1—3, sectorul 1.

Dispune anularea art. 20 al. 1 din anexa nr. 1 a Ordinului Ministerului Sănătății nr. 119 din 04.02.2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 127/21.02.2014.

Respinge cererea de anulare a art. 1 alin. 1 lit. b din anexa nr. 1 a Ordinului Ministerului Sănătății 119/04.02.2014.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se va depune, sub sancțiunea anulării, la Curtea de Apel Cluj.

Pronunțată la data de 22 octombrie 2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE
MONICA DIACONESCU

Grefier,
Iuliu Traian Crișan

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 463238